

נטארו - הנער הישן

יפן

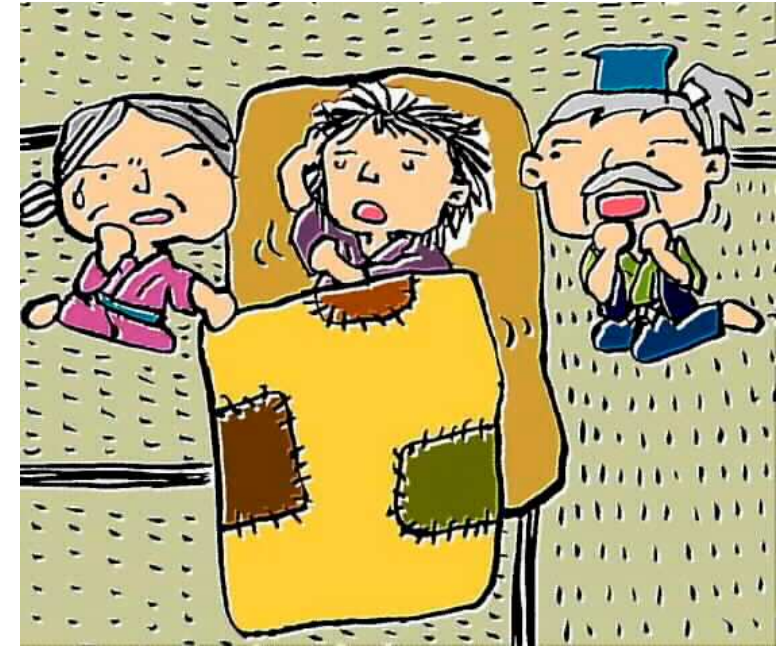
"זה לא זמן לישון!" קרא לבנו "הקיץ לא ירד גשם ומצב שדות האורז גרוע מאוד. לך להביא מים ותשקה את השדות. אם לא תעזור לי, לא יהיה לנו מה לאכול!"

אך גם אז תשובתו של נטארו היה רק "מממ..." רדום.

אבל יום אחד נטארו קם מהמיטה. "אני הולך להרים" אמר להוריו "אחזור לפנות ערב." לקראת ערב הוא חזר עם עיט גדול. אף אחד לא יכול היה להבין כיצד הוא הצליח לצוד את העיט.

לפני שנים רבות חיה ביפן משפחה, שני הורים ובן. הבן היה כבר גדול ויכול היה לעזור לאבא שלו בעבודה בשדות האורז, אבל הוא לא עבד בכלל,

אלא ישן ימים שלמים. האנשים בכפר קראו לו "נטארו - הנער הישן".

אמא שלו דאגה מאוד "קום!" הייתה אומרת "לך לעזור לאבא. אם לא תלמד לעבוד, אף בחורה לא תרצה למתחתן אתך."

אך נטארו השמיע רק "מממ..." והמשיך לישון. אבא שלו כעס מאוד.

ועמד תחת העץ.
"ערב טוב מר טנגו!" הוא השתחוה עמוקות "מה
אוכל לעשות למענך?"
"אני רוצה שתמסור את הבת שלך לאישה לנטארו,
הבחור השכן שלך."
"מה?" הופתע העשיר "מדוע?"

"אל תשאל שאלות. תעשה מה שאמרת. תביא
אותה לנטארו מחר בבוקר."
"אני יודע שאתה טנגו בעל עצמה רבה" קרא האיש
"אבל אינני יכול למסור את בתי ככה סתם."
"אהא, אני מבין" המשיך לצעוק נטארו מהעץ "אינך
רוצה לתת אותה לעצלן כמו נטארו. טוב, שיהיה

הוא שם את הציפור בכלוב ואמר להורים "שמרו
שלא יברח. אני הולך העירה."
בערב חזר נטארו עם פנס שקנה בעיר. "מה אתה
מתכוון לעשות, נטארו?" שאלו ההורים.
אבל נטארו שוב נשכב במיטה וענה רק "מממ...
שלו."

בסמוך למשפחתו של נטארו חיה משפחה עשירה.
הייתה להם חווה גדולה, שדות אורז רחבי ידיים
ומחסנים מלאי אורז, יבול של שנתיים או שלוש.
לילה אחד, כשכולם ישנו, נטארו התעורר והתגנב
לחצרו של השכן. הוא עלה שם על עץ אורן גבוה,
כשהוא נושא אתו בזהירות את כלוב העיט והפנס.
מצמרת העץ התחיל נטארו לקרוא לשכן העשיר
"הי אתה! צא מיד החוצה!"

השכן התעורר וקם עוד קצת רדום.
"אני טנגו" קרא נטארו מצמרת העץ. "באתי אליך
מההרים!"

טנגו הוא שדון מוכר היטב ביפן. הוא בעל עצמה
רבה ויכול לגרום לאנשים טוב או רע לפי רצונו. אף
אחד לא רוצה לריב עם טנגו.
החוואי העשיר יצא לחצר כדי לא להעליב את טנגו,

אלא עבד קשה, כמה שרק יכול היה. הוא התחיל לחפור תעלה מהעין שהיה לא רחוק מהכפר. אישתו החדשה עזרה לו. למרות שעוד מעולם לא עבדה, לקחה בידיה מעדר וחפרה יחד עם נטארו. זמן מה אחרי כן המים הגיעו לאדמות הכפר והאיכרים לא היו צריכים כבר לדאג להשקאת שדותיהם.

השכן העשיר היה מאושר. הוא מסר לחתנו את כל שדות האורז שלו, התהלך בכפר וסיפר לכל אחד שהיה מוכן לשמוע, כי נטארו הוא התגלמות של הטנגו, שהופיע בלילה על עץ שבחצרו.

כך. רק תדע שבקרוב משפחתך תהיה עניה כמו משפחתו של נטארו. "אך לא!" קרא האיש "תן לי רגע לחשוב.. טוב.. בסדר.. שיהיה כרצונך. אמסור את בתי." ואז נטארו הדליק את הפנס שלו, קשר אותו לרגליו של העיט ושיחרר את הציפור. העיט פרש את כנפיו הגדולות ועף עם הפנס אל ההרים. השכן העשיר התחיל לבכות מרוב פחד, כי האמין שהוא רואה את הטנגו האיום החוזר לביתו בהר.

למחרת בתו של השכן העשיר, הכלה החדשה, הופיעה בביתו של נטארו. ומהיום הזה נטארו נהיה לאדם אחר. הוא לא שכב יותר במיטה במשך היום,